

Kálvin Magyar Református Egyház

GLOUCESTER PRESBYTERIAN CHURCH
91 Pike Street, Ottawa

Calvin Hungarian Presbyterian Church

Kálvin Magyar Református Egyház

384 Frank Street, Ottawa, ON K2P 0Y1

Lelkipásztor: Nt. Péter László

Telefon: 613-731-8629

GLOUCESTER PRESBYTERIAN CHURCH

91 PIKE Street

Istentisztelet sorrendje:

2008. november 30-án du.13 órakor

Orgona előjáték:

Palencsár Edit

Apostoli köszöntés:

Gyülekező ének: 176;1,2 Álmélkodással csudáljuk

Fennálló ének: 178 Drága Advent köszöntünk,

Előfohász

Biblia olvasás: Ézsaiás 40;1-5

Főének: 184;1,2 Várj, ember szíve készen !

Előima

Igehirdetési ének: 354 Megáll az Istennek Igéje

Textus: Ézsaiás 40;3/b

IGEHIRDETÉS

Utóima

Úri imádság

Hirdetések

Adakozásra való felhívás

Ének: 134;1,2 Úrnak szolgái mindnyájan,

Adakozás megáldása

Záróének: 184;3,4 Az Úr elé ha tárod a szív alázatát

Áldás

Himnusz

Múlt vasárnapi lélekszám

felnőtt: 22

gyermek: 7

Adakozási kimutatás:

\$ 50.--	187	\$ 50.00
\$ 40.--	22,190, Domján Olga	\$ 120.00
\$ 30.--	182	\$ 30.00
\$ 20.--	20,126,127,135,136,186,191	\$ 140.00
\$ 15.--	133	\$ 15.00
\$ 10.--	19,129,150	\$ 30.00
\$ 5.--	130,140, Szirányi Éva	\$ 15.00
\$ 4.--	197	\$ 4.00
Összesen:		\$ 404.00

December 13-án, az SDG. Szervezésében, szeretnénk a karácsonyi süteményvásárt megrendezni. Azok a kedves nőtestvérek akik a süteményvásár sikeréhez sütemények készítésével, vagy más módon szeretnének hozzájárulni, vegyék fel a kapcsolatot Hidasy Máriával: 613-749-3926 vagy Fasanga Magdával: 613-836-5955

A süteményvásár helyszíne:

91 Pike Street; Gloucester Presbyterian Church.

Ha valaki töltöttkáposztát akar rendelni, a fenti telefonszámokon megrendelheti. Egy db.töltöttkáposzta ára \$ 1.50

December 6-án de. 9 – 14 óráig kolbászvásár. A megrendelt kolbász átvétele a régi címen:384 Frank Street / a régi Református Templom /

Presbiteri gyűlést fogunk tartani a megszokott helyen és időben. / 384 Frank Street, este 7 órakor.*December 4-én.*

Kérjük a persbiter testvérek megjelenését.

GYÜLEKEZETI ÉLET MAGYARORSZÁGON *Sárszentmihály*

Sárszentmihály Székesfehérvártól 5 km-re, DNy-i irányba fekvő település. Lakossága nem egészen 3000 fő, melyből magát 560 fő vallja reformátusnak. Aktív kapcsolatok több mint 400 fővel van, fenntartó tagjaink 180-an vannak, a rendszeres alkalmakon résztvevők száma: 30 fő. Hitoktatásban 41 gyermek vesz részt, vasárnaponként 17 gyermek jár rendszeresen gyerek-istentiszteletre. Konfirmációi előkészítésen 12 fiatal vesz részt. Egyéb alkalmaink: baba-mama klub, bibliatanulmányozás, gyülekezeti énekiskola, játszóházak, családi istentiszteletek, evangélikációs vasárnap, gyülekezeti nap, táborozások stb.

A város közelsége egyre jobban meghatározza a falu jellegét, felgyorsult a lakosság mozgása, a helyi iskolából elfogyanak a gyerekek. Mindez gyülekezeti munkánkra is kihat, a hétköznapi alkalmak nagy része csak a hét végén tartható s az iskolai hitoktatást is felváltotta a gyülekezeti. A lelkeszi munkát a 8 fős presbitérium, két hitoktató és pénztáros segíti.

A nagyrészt városban élő, de falun lakó életforma nemcsak korlátokat, hanem lehetőséget is jelent a megújulásra. Ma már elmondható, hogy a tartalom nélküli, üres szokásokat felváltotta a belső meggyőződésen alapuló hit. Nem könnyű út vezetett idáig, s a folyamatnak nincs vége, hiszen a fejlődés, növekedés elengedhetetlen.

Talán nem törvényszerű, de szükség-szerű volt az út kezdetén a teljes „összeomlás”. A leglátványosabb és leginkább mérhető mély pont anyagi téren, hirtelen következett be. Gyülekezetünk hozzászokott ahhoz, hogy rendszeres német segítséggel és jelentős önkormányzati támogatással – adakozás nélkül is – fenn lehet maradni. Ám e két mankó hirtelen és egyszerre szaladt ki a gyülekezet alól. Kiderült, hogy mindaz, amivel eddig gazdálkodott – sáfárkodott – a presbitérium, nem a sajátja. Hiányzott a gazdálkodáshoz szükséges jogosítvány: a hálából fakadó adomány.

A fent említett – külső – mankók elvétek ugyan, de Isten ez által kívánta Önmagára fordítani a figyelmet! Meglátatta a gyülekezettel, hogy ami forintban vagy valutában mérhető, az nem igazi kincs. Nagyon nagy baj volna, ha nekünk, református keresztyéneknek ez lenne az elsődleges, és szívünk-lelkünk ehhez a kincshez ragaszkodna, ami itt a földön érték csupán. Fel kell szabadítani önmagunkat a lehúzó, megkötöző földianyagi gondolkodástól, hogy rátalálva az igazi kincsekre, szívünk az igazi kincs élvezője lehessen! Isten kegyelméből gyülekezetünkben többen is felismerték ezt s komolyan veszik a tized Istennek ajánlását, amit perselyadomány, Isten dicsőségére befizetett adományok formájában tesznek meg. Az elmúlt évben a presbitérium kimondta azt is, hogy csak a jó szívvel adott fenntartói járulékat fogadjuk el, nincs Isten áldása azon az összegben, amit éppen Isten nevének káromlásával adnak át. És ez valóban így is lett, soha azelőtt annyi maradványa nem volt gyülekezetnek, mint az elhatározástól kezdődően, s minden szükséges dolog megvalósult. Nem lettünk gazdag gyülekezet, de annyi, amennyi kell, mindig adatik, ezért pedig végtelen hálásak vagyunk, és hálából még többet tudunk Isten dicsőségére adni...

Gyülekezetünk életében igyekszünk hangsúlyossá tenni a közösség építését, részben szervezett alkalmainkon, részben személyes találkozások, látogatások alkalmával.

Gyülekezetünk nagy terhe az épületek fenntartása. Gyönyörű Árpád kori templomunk van, egy 1743-ból fennmaradt paraszt-barokk stílusban festett karrattal, egy lelkeszlakás és iskolaépület, valamint egy közel 2 hektáros temető.

Hálásak vagyunk Isten áldásaiért!

*Szabó Virág és Turbucz Béla
lelképásztorok*